

Školitelský posudek na dizertační práci Mgr. Michala Plátka

Habitatové preference, stanovištní dynamika a management hmyzu vázaného na staré stromy

Je tomu právě krásných deset let, co po studiu na Ostravské univerzitě do Budějovic nastoupil na doktorát Michal Plátek. Jeho původní zájem o střevlíky a drabčíky se podařilo rychle transformovat do zájmu o ekologii saproxylických brouků, stav a dynamiku vývoje jejich stanovišť. Na začátku studia se Michal významně přispěl k mapování „habitatovníků“, tedy stromů s významnými stanovišti a chráněnými brouky v jihomoravských luzích. Výsledné mapy dnes slouží ochraně přírody jako podklad pro správu území i návrhy chráněných území v jihomoravských luzích. Zároveň Michal sbíral data na hlavní článek své dizertace o proměnlivosti potřeb tesaříka obrovského a do podoby článku zpracovával data o vertikální stratifikaci jeho výletových otvorů, která v rámci své diplomové práce nasbíral stromolezec Honza Albert. Od sběru dat o preferencích tesaříka obrovského pak Michal plynule přešel k péči o studii pasek v NP Podyjí. Šlo o rozsáhlou operaci, kdy jsme na žádost Správy NP na šesti lokalitách sledovali reakci mnoha skupin organismů na prosvětlení lesa. Její organizace a koordinace mnoha spolupracovníků se záhy stala významnou náplní Michalovy práce.

Jeden z oponentů se podivuje nad dobou trvání studia. Inu, to bylo tak. Po úspěšné publikaci prvního článku o tesaříkovi obrovském jsme s Michalem a Pavlem Šebkem koncem roku 2012 začali pracovat na úvodním článku dizertace. A vcelku záhy jej odeslali do první redakce. Z důvodů, jimž stále plně nerozumím, však článek byl tím nejčervenějším hadrem na recenzenty, který v mém okolí dosud vznikl. Minimálně jeden recenzent, většinou pravděpodobně jeden a ten samý, byl vždy neskutečně zavilý. Rukopis zasílaný do redakcí dalších a dalších časopisů, vždy po úpravách dle předchozích posudků, přestával držet pohromadě. A nějak jsme ztráceli schopnost s tím něco udělat. Napsat, že jsme rukopis začínali nenávidět, by byl naprostý eufemismus. V obavě, že znečistíme pracovní stůl, jsme se jej báli i otevřít. Když už „to vykopli i z PLoS One“, byl autorský tým natolik utahán, že si musel dát na pár let pohov. Michal mezitím odešel „živit se poctivě“ v ochraně přírody. Poznatky o potřebách a principech ochrany tesaříka obrovského a bioty světlých lesů vůbec, k jejichž získání přispěl, dnes v práci využívá nejen on sám, jak patrně z citačního ohlasu prací zahrnutých v dizertaci.

Jsem velmi rád, že se Michalovi přes množství povinností nakonec nakonec podařilo k publikaci dotáhnout zmíněný článek a také napsat dizertační práci, kterou dnes obhájí. Posudek by zároveň nebyl úplný, kdybych nenapsal, že po dobu svého studia byl Michal nejen významným členem naší skupiny, ale také jejím významným pojivem. A jsem rád, že naše spolupráce, byť již výrazně volnější, pokračuje nadále. Jinak bych musel litovat, že tenhle přátelský, zábavný a vždy dobře naladěný Valach obhájí tak brzy...

Lukáš Čížek

v Českých Budějovicích

16. 10. 2019